

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Ek/590/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120268963
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Svetlana Novyvedláková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120268963.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného AVS Informácie s.r.o., so sídlom Obchodná 39, 811 06 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO 35 748 541, právne zastúpený Advokátska kancelária Hopferova s.r.o., so sídlom Bajzova 2, 040 01 Košice - Staré Mesto, IČO 47 254 220 proti povinnej Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom 8. mája XXXX/XX, XXX XX Y., o vymozenie 995,82 eur s prísl., vedenom súdnym exekútorom Mgr. Ľudovítom Zelískom, Exekútorový úrad Hlohovec, Podzámska 37, 920 01 Hlohovec, o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Ek/590/2020 zo dňa 08.01.2021 takto

rozhodol:

I. Sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Ek/590/2020 zo dňa 08.01.2021 **z a m i e t a**.

II. V súvislosti s podaním sťažnosti oprávnený **n e m á** právo na náhradu trov exekúcie a povinnej nárok na náhradu trov exekúcie **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. V právnej veci účastníkov tunajší súd uznesením sp. zn. 2Ek/590/2020 zo dňa 08.01.2021, ktoré vydal vyšší súdny úradník, I. výrokom exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil, II. výrokom zaviazal oprávneného nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 36,- eur v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia, III. výrokom oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal a IV. výrokom povinnej nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že povinná v návrhu na zastavenie exekúcie uviedla, že uplatňovaný nárok možno t. č. považovať za nevyhmáateľný, nakoľko povinná v roku 2016 podala návrh na vyhlásenie konkurzu na svoj majetok, toto konanie bolo vedené Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 36K/13/2016, pričom konkurz bol vyhlásený uznesením uvedeného súdu dňa 13.07.2016, zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 19.07.2016, číslo vestníka 138/2016. Následne povinná ako dlžník podala dňa 03.04.2017 návrh na povolenie oddĺženia v zmysle právnych predpisov platných a účinných do 28.02.2017. Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 10.05.2018, č. k. 36NcKR/1/2018 oddĺžil povinnú a to s poukazom na ust. § 206f ods. 4 zákona 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii zohľadniac skutočnosť, že povinná si v rámci konkurzného konania svoje povinnosti riadne plnila. Uvedené bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 17.05.2018, číslo vestníka 94/2018. Za deň zverejnenia uvedeného uznesenia sa považuje deň nasledujúci po zverejnení uznesenia v Obchodnom vestníku, t. j. 18.05.2018. Konkurz bol zrušený uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 25.09.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.10.2017. Povinná pohľadávku oprávneného uviedla v zozname záväzkov, ktorý bol prílohou návrhu na vyhlásenie konkurzu, podľa informácií povinnej však oprávnený svoju pohľadávku do konkurzu neprihlásil. Oprávnený si v exekučnom konaní uplatňuje vymozenie pohľadávky, ktorá vznikla pred vyhlásením konkurzu na majetok povinnej (najneskôr v roku 2009), pričom vyhlásením konkurzu (2016), zrušením konkurzu (2017) a najmä následným oddĺžením povinnej (2018), splnením formálnych a procesných podmienok a postupov prišlo k zániku nároku oprávneného

vymáhať predmetné plnenie, táto pohľadávka sa stala nevymáhateľnou, tzv. naturálnou obligáciou. V zmysle odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Trnava, ktorým oddlžil povinnú, sa zverejnením tohto uznesenia (18.05.2018) stávajú voči dlžníkovi nevymáhateľné všetky pohľadávky, ktoré zostali po zrušení konkurzu neuspokojené, pričom je irelevantné, či si veriteľ túto pohľadávku prihlásil do konkurzu alebo nie. Uvedené neplatí pre pohľadávky, ktoré vznikli po zrušení konkurzu na majetok povinnej dňa 19.10.2017. Nakoľko vymáhaná pohľadávka oprávneného vznikla pred 19.07.2017 (dátum právoplatnosti uznesenia o zrušení konkurzu na majetok povinnej), okamihom zverejnenia uznesenia o oddlžení povinnej (dňa 18.05.2018) sa tak táto pohľadávka stala nevymáhateľnou. V rámci exekúcie je vymáhaná pohľadávka, ktorá je z dôvodu oddlženia povinnej nevymáhateľná a je daný dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle cit. ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Preto povinná navrhla, aby exekúciu súd zastavil a zaviazal oprávneného zaplatiť trovy exekúcie - trovy exekútora. Povinná si náhradu trov konania neuplatnila.

3. Oprávnený vo vyjadrení k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že s návrhom na zastavenie exekúcie nesúhlasí, nakoľko nie je splnená žiadna z podmienok na zastavenie exekúcie predpokladaná v ust. § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Exekučný titul je naďalej riadne vykonateľný, nezanikla vymáhateľnosť nároku, ako ani samotný exekučný titul, nejedná sa o cudzí exekučný titul a nie sú prítomné ani iné skutočnosti, ktoré by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu. V exekučnom konaní je uplatňovaná nedotknutá pohľadávka v zmysle ust. § 166c ods. 1 písm. d) zákona 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii - pohľadávka spôsobená úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky. Dňa 25.04.2018 rozhodol Okresný súd Trnava rozsudkom pod sp. zn. 3T/19/2013, že došlo k spáchaniu trestného činu podvodu ust. § 221 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona. Pohľadávka vymáhaná v tomto konaní vo výške 995,82 eur bola spôsobená úmyselným konaním obžalovanej, za ktoré bola uznaná vinnou predmetným rozsudkom. Pohľadávka je definovaná v trestnom konaní pod bodom 11.). V trestnom rozsudku je presne uvedená výška pohľadávky, a to 30.000,- Sk (995,82 eur), čo korešponduje pohľadávke oprávneného vymáhanej v tomto exekučnom konaní. Vznikom predmetnej pohľadávky vo výške 995,82 eur došlo k naplneniu znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu. Pričom na naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu po subjektívnej stránke sa vyžaduje úmyselné zavinenie páchatel'a. Nepochybne možno hovoriť o tom, že predmetná pohľadávka vznikla a bola spôsobená úmyselným konaním. V dôsledku vyššie uvedeného pohľadávka vymáhaná v tomto konaní nebola a nemohla byť dotknutá oddlžením. Zároveň oprávnený dopĺňa, že exekučný súd - Okresný súd Banská Bystrica pri vydávaní poverenia na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora mal vedomosť o vyhlásení konkurzu na majetok povinnej, keďže informácia o oddlžení je obsahom elektronického spisu pod sp. zn. 2Ek/590/2020 vedenom Okresným súdom Banská Bystrica. Oprávnený tiež bol oslobodený od súdneho poplatku pri podávaní návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov - náhrada škody spôsobená trestným činom. Všetky uvedené skutočnosti svedčia o tom, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný oprávnené, exekučné konanie je vedené zákonne a neexistuje dôvod na zastavenie exekúcie. V zmysle ust. § 199d ods. 1 Exekučného poriadku si oprávnený uplatňuje nárok na náhradu trov konania za podanie tohto vyjadrenia vo výške 43,62 eur (hodnota jedného úkonu je v zmysle ust. § 13 ods. 2 písm. c) vyhlášky suma 25,73 eur, režijný paušál pre rok 2020 činí sumu 10,62 eur. Čiastka je navýšená o DPH 20 %).

4. Následne vyšší súdny úradník konštatoval, že exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu. Exekučný súd je teda viazaný obsahom takýchto rozhodnutí (exekučných titulov) a musí z nich priamo vychádzať. V prípade, ak by existovali vady v čase priebehu základného konania, tie sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky základného konania sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20Cdo/1940/2008). Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ide o najvšeobecnejšie formulované dôvody zastavenia exekúcie odvíjajúce sa aj od toho, že súd síce ex ante preskúmava exekučný titul z úradnej povinnosti, avšak po začatí exekúcie sa môžu preukázať dôvody, pre ktoré ani nemala začať.

5. Súd po oboznámení sa s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie, s vyjadrením oprávneného, s vyjadrením súdneho exekútora a ich všetkými prílohami zistil, že uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 13.07.2016, sp. zn. 36K/13/2016 zverejnené v Obchodnom vestníku č. 138/2016 dňa 19.07.2016 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Y. XXX, ktorej bol ustanovený správca podstaty JUDr. Erik Bilský, so sídlom Pekárska 11, Trnava. Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 25.09.2017, sp. zn. 36K/13/2016 zverejnené v Obchodnom vestníku č. 187/2017 dňa 02.10.2017 súd zrušil konkurz na majetok úpadcu po splnení konečného rozvrhu výťažku. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.10.2017. Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 10.05.2018, sp. zn. 36NcKR/1/2018 zverejnené v Obchodnom vestníku č. 94/2018 dňa 17.05.2018 súd rozhodol, že dlžníka Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Y. XXX oddlžuje. Z poučenia uvedeného rozhodnutia je zrejmé, že zverejnením tohto uznesenia v Obchodnom vestníku sa pohľadávky, ktoré zostali po zrušení konkurzu neuspokojené bez ohľadu na to, či boli alebo neboli v konkurze prihlásené, stávajú voči dlžníkovi nevymáhateľné. Toto však neplatí pre pohľadávky, ktoré vznikli po zrušení konkurzu.

6. V predmetnej exekučnej veci je exekučným titulom platobný rozkaz Okresného súdu Piešťany zo dňa 22.02.2010, sp. zn. 5Ro/193/2009, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 01.04.2010. Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 25.04.2018, sp. zn. 3T/19/2013 bol oprávnený odkázaný s nárokom na náhradu škody na civilný proces, pričom za skutok v bode 11.) v dňoch 23.12.2008 a 30.12.2008 bol už odškodnený vyššie uvedeným exekučným titulom. Exekučný súd v rozpore s § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku a § 53 ods. 4 Exekučného poriadku poveril súdneho exekútora na vykonanie exekúcie v položke úrokov z omeškania, a to až do zaplataenia. Rozsudok v trestnej veci nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.04.2018 a na jeho podklade si v exekučnom konaní oprávnený uplatnil oslobodenie od súdneho poplatku. Z uvedeného je zrejmé, že v zmysle § 206f ods. 1 ZoKR konania začaté pred 1. marcom 2017 sa dokončia podľa právnych predpisov účinných do 28. februára 2017 a teda nemožno použiť § 166c ods. 1 ZoKR, ktorý je účinný od 01.03.2017, avšak je potrebné postupovať podľa § 206f ods. 4 ZoKR. V predmetnej exekučnej veci súd vyhlásil konkurz podľa právnych predpisov účinných do 28. februára 2017 - dňa 20.07.2016 a po zrušení konkurzu - dňa 03.10.2017, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.10.2017, sú dôvody, aby súd dlžníkovi oddĺženie povolil a doposiaľ o povolení oddĺženia nerozhodol, súd rozhodne o oddĺžení dlžníka, ak zistí, že dlžník počas konkurzného konania riadne plnil svoje povinnosti ustanovené týmto zákonom. Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 10.05.2018, sp. zn. 36NcKR/1/2018 zverejnené v Obchodnom vestníku č. 94/2018 dňa 17.05.2018 súd rozhodol, že dlžníka Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Y. XXX oddlžuje. Povinná preukázala, že pohľadávku, ktorá je predmetom exekúcie, uviedla v zozname záväzkov, avšak uviedla, že oprávnený svoju pohľadávku do konkurzu neprihlásil. Nakoľko pohľadávka vznikla pred zrušením konkurzu, stáva sa voči dlžníkovi nevymáhateľnou bez ohľadu na to, či bola alebo nebola v konkurze prihlásená. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že sú splnené zákonné dôvody na zastavenie exekúcie, a preto súd exekúciu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil, oprávnenému uložil nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 36,- eur a oprávnenému a povinnej nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal.

7. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil citujúc ust. § 45 ods. 1, § 61k ods. 1, § 61k ods. 2, § 61k ods. 5, § 61l ods. 1, § 61l ods. 2, § 61l ods. 3, § 61l ods. 4, § 196, § 197 ods. 1, § 198 ods. 2, § 199a ods. 1, § 199a ods. 2, § 199c ods. 1, § 199d ods. 1 a § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, § 166 ods. 1, § 166a ods. 1, § 166b ods. 1, § 166c ods. 1, § 166e ods. 1, § 166e ods. 2, § 199 ods. 9, § 206f ods. 1, § 206f ods. 1 a § 206f ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 6, § 7 ods. 1, § 21 ods. 1, § 22 ods. 1 a § 22 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona NRSR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

8. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej uviedol, že oprávnený sa nestotožňuje s odôvodnením v bodoch 25 až 27 a samotnými výrokmí napadnutého uznesenia. Rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 25.04.2018, sp. zn. 3T/19/2013, nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.04.2018. Teda potom ako vstúpila do účinnosti novela zákona č. 5/2007 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii - zákon č. 377/2016 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa dopĺňa zákon č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene

a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, ktorý vstúpil do účinnosti od 01.03.2017. Až trestným rozsudkom zo dňa 25.04.2018, sp. zn. 3T/19/2013, bolo deklarované, že pohľadávka vymáhaná v tomto konaní je pohľadávkou súvisiacou so spáchaním úmyselného trestného činu, hoci poškodený (oprávnený) bol odkázaný na civilné konanie s náhradou škody. Nakoľko bola pohľadávka založená trestným rozsudkom zo dňa 25.04.2018 právoplatným a vykonateľným toho istého dňa, nemohla byť dotknutá konkurzným konaním pod sp. zn. 36K/13/2016 vyhláseným dňa 20.07.2016 z dôvodu, že v tom čase rozsudok trestného súdu ešte ani neexistoval.

9. Oprávnený sa nestotožňuje so zastavením exekúcie, nakoľko nie sú splnené podmienky na zastavenie exekúcie predpokladané v ust. § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Oprávnený zastáva názor, že exekučný titul v spojení s trestným rozsudkom je naďalej riadne vykonateľný, nezanikla vymáhateľnosť nároku ako ani samotný exekučný titul, nejedná sa o cudzí exekučný titul a nie sú prítomné ani iné skutočnosti, ktoré by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu - jedná sa o pohľadávku - náhradu škody, ktorá vznikla spáchaním úmyselného trestného činu. S prihliadnutím na rozsudok trestného súdu sp. zn. 3T/19/2013 a v súlade so zákonom č. 7/1005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii sa jedná o nedotknutú pohľadávku. Výška pohľadávky je presne vymedzená vo výrokovej časti trestného rozsudku a to 30.000,- Sk (995,82 eur). Oprávnený sa domnieva, že nie sú dôvody na zastavenie exekúcie a existujú dôvodné pochybnosti o správnosti napadnutého rozhodnutia vyššie súdneho úradníka. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhuje oprávnený, aby exekučný súd zmenil uznesenie zo dňa 08.01.2021 sp. zn. 2Ek/590/2020 tak, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietne a prizná oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania.

10. Povinná vo vyjadrení k sťažnosti oprávneného uviedla, že oprávnený napáda uznesenie z dôvodu, že na jej majetok bol vyhlásený konkurz, následne bolo rozhodnuté o jej oddlžení, pričom toto má mať za následok, že záväzky úpadcu/povinnej, ktoré neboli v konkurze uspokojené, sa stávajú nevymáhateľné. Na to oprávnený poukazuje na skutočnosť, že tento záver súdu nie je správny, nakoľko podľa jeho názoru ide o pohľadávku založenú trestným rozsudkom, teda pohľadávku, ktorá nie je dotknutá oddlžením. Uvedené názory oprávneného nemožno považovať za správne. Ako už uviedla vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie a táto skutočnosť nie je sporná, na jej majetok bol uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 10.05.2018 vyhlásený konkurz, následne po jeho zrušení bolo povinnej povolené oddlženie, na čo súd o oddlžení aj rozhodol. Povinná má za to, že týmto prišlo k zániku vymáhateľnosti všetkých jej záväzkov, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu vrátane pohľadávky oprávneného. Oprávnený sa snaží presvedčiť súd, že jeho pohľadávka vznikla až po tom, ako Okresný súd Trnava vydal dňa 25.04.2018 rozsudok v trestnej veci sp. zn. 3T/19/2013, ktorý dňa 25.04.2018 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, teda jednak že pohľadávka vznikla až po účinnosti novely zákona o konkurze a reštrukturalizácii a jednak, že ide o pohľadávku zo zodpovednosti za škodu spáchanú úmyselným trestným činom, teda i úmyselným konaním a ako taká je oddlžením nedotknutá. Obe tieto úvahy oprávneného sú nie len v rozpore s pravdou, ale ide o výklad contra legem.

11. Pohľadávka, ktorá je predmetom exekučného konania, je pohľadávkou, ktorú si oprávnený uplatňuje na základe platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Piešťany sp. zn. 5Ro/193/2009 zo dňa 22.02.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť už dňa 01.04.2010. V rámci tohto konania bola zaviazaná oprávnenému na sumu 30.000,- Sk vrátane príslušenstva. Pokiaľ ide o skutkový stav, tak na účet povinnej, ktorý v tom čase používala jej R. T. Q., boli pripísané prostriedky, ktoré patrili oprávnenému. Za toto konanie bola matka povinnej odsúdená uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/19/2013 zo dňa 25.04.2018, a to za trestný čin podvodu. Povinná v tomto trestnom konaní žiadnym spôsobom nevystupovala, nebolo voči nej vznesené obvinenie, ani vykonané iné úkony trestného konania. Na účet povinnej tak len prišli finančné prostriedky patriace oprávnenému, pričom k tomuto prišlo bez jej úmyselného alebo akéhokoľvek iného konania, čo potvrdzuje i skutočnosť, že za tento skutok nebola trestne stíhaná. Právny nárok oprávneného voči povinnej tak v danom prípade bol založený len titulom bezdôvodného obohatenia, kedy na jej účet boli v dôsledku konania jej matky (neskôr za toto konanie odsúdené vyššie uvedeným trestným rozsudkom) pripísané peňažné prostriedky určené pre oprávneného. Možno tak konštatovať, že povinná sa nie len že nedopustila žiadneho trestného činu, ale nespôsobilá oprávnenému ani žiadnu škodu v rovine súkromnoprávnej svojím úmyselným konaním a celá jeho pohľadávka voči povinnej je založená titulom prijatia/pripísania na jej účet plnenia bez právneho dôvodu, teda bezdôvodného obohatenia.

12. Citujúc ust. § 166c ods. 1 písm. d) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov povinná ďalej v sťažnosti uviedla, že ak sa oprávnený snaží vytvoriť dojem, že predmetná pohľadávka voči povinnej je spôsobená jej úmyselným konaním, pričom zároveň poukazuje na trestný rozsudok Okresného súdu Trnava, potom takýto záver možno prijať len vo vzťahu k osobám, ktoré boli týmto rozsudkom za tento čin právoplatne odsúdené, kde nie je pochyb o tom, že oni svojim konaním úmyselne oprávnenému spôsobili škodu. Naproti tomu vo vzťahu k povinnej neexistuje dôkaz o jej úmyselnom konaní sledujúcom spôsobenie škody oprávnenému a túto skutočnosť oprávnený s výnimkou vlastných, vnútorne rozporných tvrdení nijako nepreukázal. Citujúc ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka povinná uviedla, že nakoľko osobitná úprava o zodpovednosti za škodu spôsobenú trestným činom alebo úmyselným konaním nie je v Občianskom zákonníku upravená, na vec možno aplikovať len citované ustanovenie. V kontexte toho možno konštatovať, že povinná neporušila žiadnu svoju právnu povinnosť, keďže celé jej konanie vo veci spočívalo len v tom, že na jej účet boli pripísané prostriedky určené pre povinného (správne malo byť uvedené oprávneného), pričom tento účet používala jej matka. Povinná nemala bližšiu vedomosť o tom, kto bol pôvodcom týchto prostriedkov, ani aký bol ich účel, resp. účel ich platby, jedinou informáciu má z odôvodnenia uvedeného trestného rozsudku. Absolútne je potom vylúčený jej úmysel, kedy za tento skutok pripísanie finančných prostriedkov na jej účet nenesie žiadnu zodpovednosť.

13. Z povinnej citovaného ust. § 221 ods. 1 Trestného zákona podľa nej vyplýva, že páchatel' trestného činu môže pre naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podvodu obohatiť seba alebo iného, pričom tak spôsobí na cudzom majetku škodu. I Trestný zákon tak rozlišuje dve skutočnosti - obohatenie sa a spôsobenie škody. Samotnú škodu môže spáchať len páchatel' trestného činu podvodu svojím konaním, ktoré naplní znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu, pričom sa páchatel' zároveň obohacuje. Na druhej strane ak páchatel' svojím konaním síce škodu spôsobí, ale plnenie je napr. poskytnuté inej osobe, ktorá sa ale nepodieľa na páchaní trestného činu podvodu, potom páchatel' síce škodu spôsobil, ale osoba, ktorá plnenie prijala, sa výlučne obohatila, ale škodu nespôsobila. Konaním matky povinnej prišlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu podvodu, kedy sa povinná na škodu cudzieho majetku hoci bez vlastného zavinenia či pričinenia obohatila, avšak samotnú škodu spôsobila matka povinnej.

14. Pohľadávka oprávneného voči povinnej je podľa jej názoru pohľadávkou z titulu bezdôvodného obohatenia, nie zodpovednosti za škodu, keď povinná žiadnym spôsobom škodu oprávnenému nespôsobila a neporušila žiadnu právnu povinnosť, ktorá by jej zodpovednosť zakladala. Pokiaľ oprávnený poukazuje na rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/19/2013 zo dňa 25.04.2018 a tvrdí, že týmto bola pohľadávka vymáhaná v tomto exekučnom konaní založená, ide o nepravdivé tvrdenie. V prvom rade povinná opakovane poukazuje na skutočnosť, že predmetná pohľadávka je vymáhaná titulom platobného rozkazu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 5Ro/193/2009 zo dňa 22.02.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.04.2010. Týmto rozhodnutím súdu bola založená povinnosť povinnej zaplatiť vymáhanú sumu oprávnenému a toto rozhodnutie, ktoré je v predmetnej veci exekučným titulom, nie je dotknuté rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/19/2013, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že finančné prostriedky, ktoré si oprávnený v tomto exekučnom konaní uplatňuje na podklade platobného rozkazu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 5Ro/193/2009 zo dňa 22.02.2010, si na účet povinnej nechala poslať jej matka a tá oprávnenému spôsobila škodu. Týmto rozhodnutím Okresného súdu Trnava je jednoznačne potvrdené, že škoda oprávnenému bola spôsobená výlučne matkou povinnej.

15. Oprávnený v sťažnosti uvádza, že podľa neho je pohľadávka založená až trestným rozsudkom, potom táto pohľadávka nemôže byť dotknutá konkurzným konaním vedeným na majetok povinnej, nakoľko konkurz bol vyhlásený už 20.07.2016, kedy ako tvrdí oprávnený, v tom čase rozsudok trestného súdu ešte ani neexistoval. Hoci teda oprávnený zastáva názor, že jeho pohľadávka vznikla až po konkurze, v ďalšom odseku odôvodnenia uvádza, že sa má jednať o nedotknutú pohľadávkou. Uvedené tvrdenia sú podľa názoru povinnej nie len nepravdivé, vnútorne si rozporujúce a vylučujúce sa, ale i v rozpore s právnym poriadkom. Pokiaľ ide o vznik pohľadávky oprávneného vo vzťahu k povinnej, pričom právnym titulom pohľadávky je bezdôvodné obohatenie, tak povinná poukazuje na ust. § 489 Občianskeho zákonníka a má za to, že právna úprava vymedzuje nie len okruh právnych vzťahov, z ktorých vznikajú záväzky, ale umožňuje i jednoznačne identifikovať okamih vzniku záväzku. Zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva, že by akýkoľvek záväzok vznikol až rozhodnutím súdu alebo iného orgán. Takýto výklad je contra legem a i proti obvyčajnej logike. Záväzok zo zodpovednosti za škodu vzniká okamihom, kedy je škoda spôsobená, teda kedy u poškodeného príde k zmenšeniu

majetku; záväzok z bezdôvodného obohatenia vzniká okamihom, kedy osoba, ktorá sa obohatila, prijme plnenie, atď. Tieto skutočnosti nie sú závislé na rozhodnutí súdu, nakoľko rozhodnutie súdu nie je v danom okamihu konštitutívnym právnym aktom, ale deklaratórnym. Tak Okresný súd Piešťany potvrdil, že povinná je povinná zaplatiť oprávnenému sumu 30.000,- Sk, rovnako tak Okresný súd Trnava v konaní 3T/19/2013 potvrdil existenciu škody, záväzok zo spôsobenej škody v tom čase už existoval a súd len konštatoval vinu a uložil trest. Nemožno súhlasiť s názorom, že až okamihom právoplatnosti rozsudku vzniká záväzok. Ad absurdum prijímúc „výklad“ oprávneného, by potom v rámci konkurzu a reštrukturalizácie, resp. oddĺženia prišlo len k uspokojovaniu pohľadávok potvrdených súdom a veritelia, ktorí ešte svoje pohľadávky nemajú takto potvrdené, by boli z uspokojovania vylúčení, naproti tomu ich pohľadávky by ostali vymáhateľné a konkurzom nedotknuté. Takémuto výkladu chýba opora v právnom poriadku. Konkurzom, resp. oddĺžením sú dotknuté všetky pohľadávky, bez ohľadu na stav a proces ich uplatňovania, splatnosť a pod. Pokiaľ ide o nedotknuteľnosť pohľadávky, na ktorú napriek skutočnosti, že v konkurze ešte nemala existovať, oprávnený poukazuje, má povinná za to, že sa nejedná o nedotknutú pohľadávku a to z dôvodov uvedených vyššie.

16. V kontexte vyššie uvedených skutočností možno skonštatovať, že pohľadávka oprávneného vznikla pred konkurzom (okamihom pripísania finančných prostriedkov na účet povinnej), nie platobným rozkazom Okresného súdu Piešťany, ani trestným rozsudkom Okresného súdu Trnava. Ďalej je nesporné, že exekučným titulom je platobný rozkaz Okresného súdu Piešťany, nie trestný rozsudok Okresného súdu Trnava, keď v tomto rozsudku sa povinná spomína len v odôvodnení a rovnako nie je pravda, že by na podklade rozsudku Okresného súdu Trnava bola vydaný akýkoľvek platobný rozkaz, keď ten bol vydaný cca. 8 rokov pred vydaním rozsudku. Ďalej je nesporné, že pohľadávka oprávneného voči povinnej nie je pohľadávkou z nároku na náhradu škody a už vôbec spôsobenej úmyselným konaním. Záverom možno konštatovať, že neobstoja ani argumenty oprávneného o potrebe aplikovať na vec ustanovenia zákona o konkurze a reštrukturalizácii v účinnosti pred 01.03.2017. Vzhľadom na uvedené povinná navrhuje, aby súd sťažnosť oprávneného zamietol.

17. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

18. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

19. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

20. Podľa § 246 CSP ustanovenia o odstraňovaní vád podania sa nepoužijú.

21. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

22. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

23. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

24. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

25. Podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

26. Podľa § 206f ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoKR“) konania začaté pred 1. marcom 2017 sa dokončia podľa právnych predpisov účinných do 28. februára 2017.

27. Podľa § 206f ods. 4 ZoKR ak súd vyhlásil konkurz podľa právnych predpisov účinných do 28. februára 2017 a po zrušení konkurzu sú dôvody, aby súd dlžníkovi oddĺženie povolil a doposiaľ o povolení oddĺženia nerozhodol, súd rozhodne o oddĺžení dlžníka, ak zistí, že dlžník počas konkurzného konania riadne plnil svoje povinnosti ustanovené týmto zákonom; ustanovenia § 166f a 166g sa v takom prípade použijú primerane.

28. Podľa § 171 ods. 2 ZoKR v znení účinnom do 28.02.2017 po uplynutí skúšobného obdobia súd aj bez návrhu uznesením rozhodne o oddĺžení dlžníka. Uznesenie súd doručí dlžníkovi a správcovi; uznesenie tiež bezodkladne zverejní v Obchodnom vestníku. Pohľadávky, ktoré zostali po zrušení konkurzu neuspokojené a ktoré neboli uspokojené ani počas skúšobného obdobia, sa zverejnením uznesenia o oddĺžení v Obchodnom vestníku stávajú voči dlžníkovi nevymáhateľné. Zverejnením uznesenia o oddĺžení v Obchodnom vestníku tiež zaniká funkcia správcu a končí sa skúšobné obdobie.

29. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná. Napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka je vo výroku vecne správne a skutkový stav veci bol rovnako správne zistený.

30. Základnou otázkou pre rozhodnutie či je exekúcia dôvodná alebo nie, je určenie čo je exekučným titulom a jeho vznik vo väzbe na oddĺženie povinnej. Materiálnym predpokladom každej exekúcie je exekučný titul. Z citovaného ust. § 45 ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že zákon kladie dôraz na vykonateľnosť rozhodnutia, ktorú je potrebné chápať tak, že rozhodnutie súdu, ktoré je vykonateľné, umožňuje aj nútenú realizáciu povinnosti uvedenej vo výrokovej časti rozhodnutia, pokiaľ táto nebola splnená dobrovoľne, t. j. realizácia povinnosti na plnenie obsiahnutej vo výroku exekučného titulu je možná aj proti vôli povinného. Každé rozhodnutie musí vždy obsahovať presnú individualizáciu oprávneného a povinného, presné vymedzenie práv a povinnosti k plneniu, ako i presný rozsah obsah plnenia. V prejednávanej veci sa oprávnený návrhom doručeným súdu dňa 30.03.2020 domáha od povinnej vymoženía sumy 995,85 eur s prísl. na poklade exekučného titulu platobného rozkazu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 5Ro/193/2009 zo dňa 22.02.2010, právoplatný a vykonateľný dňa 01.04.2010, ktorým bola povinnej uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu 30.000,- Sk (995,82 eur) s prísl. Nadobudnutím právoplatnosti platobného rozkazu sa nárok oprávneného stal judikovaným nárokom s definitívnym určením nositeľov práv a povinnosti (t. j. oprávnená a povinná osoba) a vymedzením obsahu a rozsahu plnenia (t. j. kto je akú povinnosť - v akej výške plniť v prospech koho). Z predmetného platobného rozkazu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 5Ro/193/2009 zo dňa 22.02.2010 je tak zrejmé, čo, od koho a v prospech koho má byť exekúciou vynútené, a preto neexistujú žiadne pochybnosti, že právo oprávneného na zaplatenie sumy 995,82 eur s prísl., ktorej vymoženía od povinnej sa domáha, je priznané práve uvedeným platobným rozkazom. Hoci k návrhu na vykonanie exekúcie pripojený trestný rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/19/2013 zo dňa 25.04.2018 má skutkový súvis s nárokom, ktorý oprávnený žiada vymôcť od povinnej, je nutné skonštatovať, že tento súvis automaticky nespôsobuje, že nárok z exekučného titulu je nedotknutou pohľadávkou podľa § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR. Uvedené ustanovenie ZoKR sa vzťahuje iba na takého povinného, ktorý úmyselným konaním spôsobil oprávnenému škodu. Predloženým trestným rozsudkom však bolo rozhodnuté o skutkoch spáchaných inou osobou ako povinnou v tomto exekučnom konaní. Aj sám oprávnený vo vyjadrení k návrhu na zastavenie exekúcie uvádza, že pohľadávka vymáhaná v tomto konaní bola spôsobená úmyselným konaním obžalovanej, avšak opomína, že obžalovanou nebola povinná ale iná osoba. Charakter nároku z exekučného titulu je daný a definovaný výrokom a odôvodnením rozhodnutia, resp. pri platobných rozkazoch žalobnou naráciou žaloby a tento nemôže byť definovaný, resp. menený iným rozhodnutím vydanom v konaní, ktorého sa dotknutá osoba (t. j. povinná osoba, od ktorej oprávnený požaduje vymôcť pohľadávku) ani nezúčastnila. Z uvedeného vyplýva, že platobný rozkaz Okresného súdu Piešťany sp. zn. 5Ro/193/2009 zo dňa 22.02.2010 nezmenil svoj právny dôvod priznania trestným rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/19/2013 zo dňa 25.04.2018, ktorým bola uznaná vinnou zo spáchania trestného činu iná osoba. Preto je bez právnej relevancie námietka oprávneného, že vymáhaná pohľadávka nemohla byť dotknutá konkurzným konaním sp.

zn. 36K/13/2016, pričom súd zdôrazňuje, že pohľadávka nebola založená trestným rozsudkom ale platobným rozkazom, ktorý jediný je exekučným titulom v danej veci.

31. Vzhľadom na nesporný skutkový stav, keď uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 36K/13/2016 zo dňa 13.07.2016 zverejneným v Obchodnom vestníku č. 138/2016 dňa 19.07.2016 bol na majetok povinnej vyhlásený konkurz a uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 36K/13/2016 zo dňa 25.09.2017 zverejneným v Obchodnom vestníku č. 187/2017 dňa 02.10.2017 bol konkurz na majetok povinnej zrušený po splnení konečného rozvrhu výťažku, je potrebné na oddĺženie povinnej aplikovať prechodné ustanovenia § 206f ZoKR. Keďže povinná bola uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 36NcKR/1/2018 zo dňa 10.05.2018 zverejneným v Obchodnom vestníku č. 94/2018 dňa 17.05.2018 oddĺžená, dňom nasledujúcim po dni zverejnenia uznesenia v Obchodnom vestníku, t. j. 18.05.2018 sa pohľadávky, ktoré zostali po zrušení konkurzu neuspokojené bez ohľadu na to, či boli alebo neboli v konkurze prihlásené, stali voči povinnej ako dlžníkovi nevymáhateľné. Nevymáhateľnosť znamená, že pohľadávka síce nezaniká, ale stráca svoju dôležitú vlastnosť, a to právny nárok predstavujúci možnosť núteného uplatnenia pohľadávky prostredníctvom orgánov verejnej moci. Na túto nevymáhateľnosť prihliada súd ex offo. Nakoľko povinná bola oddĺžená, nevymáhateľnou voči nej sa stali všetky pohľadávky, ktoré vznikli do vyhlásenia konkurzu, teda aj pohľadávka oprávneného, ktorá ako bolo vyššie uvedené vznikla pred konkurzom (platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 01.04.2010, účinky konkurzu vyhláseného na majetok povinnej dňa 20.07.2016 a konkurz právoplatne zrušený dňa 19.10.2017), čo predstavuje inú skutočnosť brániacu vymáhateľnosti exekučného titulu a vyšší súdny úradník správne postupoval, keď exekúciu z uvedeného dôvodu zastavil podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Nič na tom nemení ani argumentácia oprávneného, že sa jedná o nedotknutú pohľadávku v zmysle ust. § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR jednak preto, že ako je uvedené v bode 30 odôvodnenia jeho pohľadávka nie je založená trestným rozsudkom ale platobným rozkazom a jednak preto, že pôvodná právna úprava ani nepozná také pohľadávky, ktoré by z oddĺženia vylučovala a ktoré by zodpovedali pohľadávkam podľa § 166c ZoKR. Navyše je nesprávne aj tvrdenie oprávneného, že výška pohľadávky 30.000,- Sk (995,82 eur) je presne vymedzená vo výrokovvej časti trestného rozsudku, nakoľko výrok trestného rozsudku neobsahuje žiaden výrok o náhrade škody, ale súd oprávneného ako poškodeného odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

32. Preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovvej časti uznesenia a sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Ek/590/2020 zo dňa 08.01.2021 zamietol.

33. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

34. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

35. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Pokiaľ ide o náhradu trov exekúcie v súvislosti s podanou sťažnosťou, súd rozhodol, že oprávnený nemá právo na náhradu trov konania v súvislosti s podanou sťažnosťou, nakoľko oprávnený nebol v konaní o sťažnosti úspešný a povinnej, ktorej možno prisúdiť plný úspech vo veci, nárok nepriznal, nakoľko povinná si žiadne trovy neuplatnila a ani jej žiadne účelne vynaložené trovy v súvislosti s jej vyjadrením k sťažnosti oprávnenej nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.